

Reményik Sándor
Írjad poéta

Írjad poéta!
Ha csügged a lelked,
Nehezül a szárnyad,
Ha rajtad a kétely
Zsibbasztón elárad:
Írjad csakazértis!
Ne kérdezd; mi célból?
Ne kérdezd: mi végre?
Nem tudod te, hol vár,
Éppen terád hol vár,
Egy lélek ínsége.
Egy lélek éhsége,
Egy szív szomjúsága:
Megenyhül a lelked
Egy rebbenésére,
Egy színes szavára.
Írjad poéta,
Írjad csakazértis!
Nem tudod te, mit tesz
A szavad hatalma,
Hova mindenüvé
Vagyon bejáratja,
Ismeretlen ajtók
Nyílnak meg néki,
Hova nem is szántad,
Oda fog betérni.
Nő a jelentése,
Mint a folyam, árad,
Távol szerelmeket
Himbál, hajókáztat,
Ismeretlen partok
Intenek feléje,
Szélvészként belekap
Vitorlák vásznába
Lobogók selymébe.
Szertezúg, szétárad
Világ minden táján,
Míg te nem is sejtet
Magányod szomorú,
Szép Szent-Illonáján.
Írjad poéta,
Írjad csakazértis!

